

Horban, Irena

Wskazywał drogę wiary pruszkowskiej młodzieży

Przegląd Pruszkowski nr 1, 80-81

1997

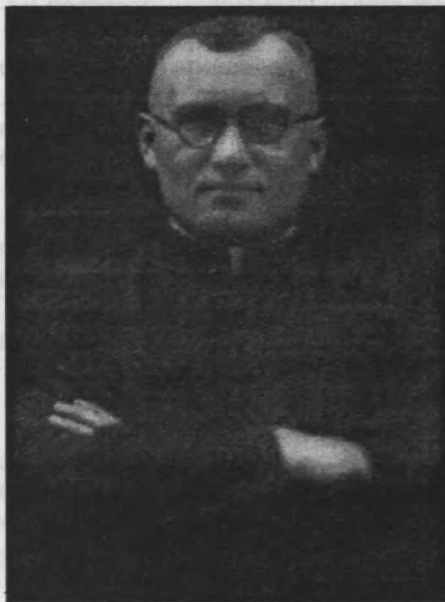
Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

POŻEGNANIA

Irena Horban

Wskazywał drogę wiary pruszkowskiej młodzieży

17 września 1997r. w wieku 89 lat zmarł ksiądz kanonik Emilian Skrzecz. Msza św. w intencji Zmarłego została odprawiona 22 września w kościele pod wezwaniem św. Wacława w Warszawie. W parafii tej ksiądz Skrzecz spędził ostatnie lata życia.

Uroczystościom pogrzebowym, które odbyły się w kolegiacie w Pułtusk, przewodniczył ks. biskup Stanisław Kędziora w asyście wielu księży. Ciało księdza Skrzecza złożono w rodzinnym grobie na cmentarzu parafii św. Krzyża w Pułtusk.

Ksiądz Emilian urodził się w 1908r. w rodzinie robotniczej. W czasie pierwszej wojny światowej stracił ojca. Wychowanie w duchu religijności i patriotyzmu zawdzięczał swej matce.

Po ukończeniu szkoły podstawowej Emilian uczęszczał do Gimnazjum im. ks. Piotra Skargi. Tam zwrócił uwagę swych wychowawców wyjątkowo pięknym głosem i zdolnościami aktorskimi, dzięki czemu został członkiem zespołu teatralnego działającego na terenie szkoły. Po otrzymaniu świadectwa dojrzałości, prawdopodobnie pod wpływem prefekta ks. kanonika Bruzdewicza, wstąpił do Seminarium Duchownego w Warszawie.

Do Pruszkowa przybył ksiądz Skrzecz jako młody 26 letni kapłan i rozpoczął pracę jako prefekt w Gimnazjum i Liceum im.T.Zana oraz przez jeden rok także w dwóch szkołach podstawowych: im.Józefa Piłsudskiego i im.Stanisława Żółkiewskiego.

Tak się dziwnie złożyło, że byłam jego uczennicą najpierw w drugiej klasie szkoły podstawowej, a po dziesięciu latach spotkałam księdza Skrzecza w roli prefekta w drugiej klasie liceum, przed maturą. Ucieszyła mnie obecność księdza Emiliana w gronie profesorów wykładających w naszej klasie. Kochał młodzież i myśmy go kochali. Wyrozumiała, życzliwy choć wymagający, prowadził z nami nie kończące się dyskusje mądre, taktowne z pełną tolerancją dla naszej młodzieńczej zapalczywości; wskazywał nam drogę wiary jako postawy życiowej płynącej z wiary w miłość Boga do nas i naszej do Niego.

W czasie okupacji ksiądz Skrzecz, jak całe duchowieństwo Pruszkowa, był zaangażowany w pracę konspiracyjną, przechowując akowskie pieniądze.

Po wojnie ksiądz Emilian został proboszczem w Ożarowie, gdzie z jego inicjatywy i jego staraniem wybudowano kościół i plebanię.

Ostatnie 23 lata swego życia spędził w parafii św.Wacława w Warszawie. Tu odwiedzali go dawni uczniowie. On sam zawsze uczestniczył w zjazdach jubileuszowych organizowanych w Liceum im.T.Zana. Jego ostatnia wizyta u zaniaków związana była z 70-leciem szkoły w 1991 roku. Wzruszające były jego rozmowy z absolwentami sprzed II wojny, z uczniami tak zwanych Kursów Przygotowawczych, będących podczas okupacji zakamuflowaną III i IV klasą gimnazjum. Doskonale pamiętał nazwiska i poznawał w starszych paniach i panach swoich dawnych uczniów.

W 1996 roku ksiądz Emilian nie czuł się już na siłach uczestniczenia w uroczystościach 75-lecia naszej szkoły.

Odszedł od nas ostatni nauczyciel pamiętający przedwojennych zaniaków w mundurkach szkolnych.

